

PODATEK DOCHODOWY OD OSÓB PRAWNYCH (CIT)

Podatek dochodowy od osób prawnych (ang. **CIT** - *Corporate Income Tax*), to podatek od dochodów spółek (przedsiębiorstw) będący rodzajem podatku bezpośredniego, obciążającego dochody uzyskiwane przez osoby prawne. Podatek został wprowadzony ustawą z dnia 31 stycznia 1989 r. Nowa ustawa dotycząca tego podatku została uchwalona 15 lutego 1992 r. (tekst jedn. [Dz. U. z 2014 r. Nr 0, poz. 851](#) ^[1]). Akt ten obowiązuje do dnia dzisiejszego. Oprócz wspomnianej ustawy istnieje również szereg rozporządzeń normujących wskazaną kwestię, wydanych przez Ministra Finansów.

Jak rozliczyć podatek CIT?

Zasady ogólne: podatek CIT

19% CIT jest jedynym podatkiem od dochodów osób prawnych. Co do zasady, do polskiego systemu podatkowego implementowano postanowienia dyrektyw unijnych.

Stawka CIT	19%
Podatek u źródła:	
dywidendy	19%
odsetki	20%
należności licencyjne	20%
usługi niematerialne	20%
Podatek od zysków oddziału	brak

Podmiot opodatkowania

Zgodnie z przepisami ustawy, podatnikami podatku dochodowego od osób prawnych są:

- spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, spółki akcyjne i inne osoby prawne;
- spółki kapitałowe w organizacji;
- spółki komandytowo-akcyjne mające siedzibę lub zarząd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- spółki niemające osobowości prawnej mające siedzibę lub zarząd w innym państwie, jeżeli zgodnie z przepisami prawa podatkowego tego innego państwa są traktowane jak osoby prawne i podlegają w tym państwie opodatkowaniu od całości swoich dochodów bez względu na miejsce ich osiągania;
- jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej, z wyjątkiem spółek cywilnych, jawnych, partnerskich i komandytowych;
- podatkowe grupy kapitałowe.

Spółki osobowe, z wyjątkiem spółek komandytowo-akcyjnych nie są podatnikami CIT. Dochody uzyskiwane przez spółki osobowe są alokowane do wspólników i podlegają CIT na poziomie wspólników, łącznie z ich innymi dochodami.

Podatnicy mający siedzibę lub zarząd na terytorium Polski podlegają CIT w Polsce od całości swoich dochodów. Podatnicy niemający siedziby lub zarządu na terytorium Polski - tylko od dochodów uzyskanych w Polsce.

Przepisy ustawy nie mają natomiast zastosowania w przypadku:

- przychodów osiągniętych z działalności rolniczej, za wyjątkiem dochodów z działów specjalnych produkcji rolnej, chyba że przychody są ustalane w celu określenia dochodów wolnych od podatku dochodowego,
- przychodów z gospodarki leśnej,
- przychodów, które wynikają z czynności niemogących być przedmiotem umowy,
- przychodów/dochodów armatorów opodatkowanych podatkiem tonażowym.

Przedmiot opodatkowania:

Przedmiotem opodatkowania podatkiem dochodowym – zgodnie z ogólnymi zasadami – jest dochód – niezależnie od źródeł przychodów, z jakich został osiągnięty. W myśl art. 7 ust. 2 ustawy o CIT, *dochodem jest nadwyżka sumy przychodów nad kosztami ich uzyskania,*

osiągnięta w roku podatkowym; jeżeli koszty uzyskania przychodów przekraczają sumę przychodów, różnica jest stratą. Jeżeli podatnik w danym roku podatkowym poniósł stratę z tytułu prowadzonej działalności, ma możliwość obniżenia dochodu o kwotę tej straty w ciągu najbliższych pięciu lat podatkowych, jednakże wysokość odliczenia w jednym z tych lat nie może być wyższa niż 50% kwoty tej straty – zgodnie z art. 7 ust. 5. Jeżeli osoba prawna osiąga przychody z udziału w zyskach lub przychody osiągane są przez podmioty zagraniczne z tytułu tzw. należności licencyjnych – przedmiotem opodatkowania jest przychód.

Obliczenie należnego podatku:

Aby obliczyć należny podatek dochodowy, należy ustalić podstawę opodatkowania – czyli wspomniany już osiągnięty przez osobę prawną dochód (pomniejszony o koszty jego uzyskania) w danym roku podatkowym. Możliwe jest dokonanie pewnych odliczeń – m.in. z tytułu darowizn na rzecz organizacji pożytku publicznego (limit 10% w stosunku do dochodu), darowizn w bankach w wysokości 20% kwoty umorzonych kredytów (pożyczek) w związku z realizacją programu restrukturyzacji lub darowizn na cele kultu religijnego do wysokości nieprzekraczającej 10% dochodu.

Porównanie opodatkowania różnych form prowadzenia działalności (oddział/spółka):

	Oddział	Spółka
Opodatkowanie	19%	19%
Wpłata zysku	Brak podatku od dystrybucji zysków oddziału.	19% WHT, przy czym istnieje możliwość zwolnienia lub niższej stawki.
Zasady opodatkowania	Konieczna jest odpowiednia alokacja przychodów i kosztów do działalności oddziału, co w praktyce czasami rodzi trudności z uwagi na brak precyzyjnych przepisów.	Spółka jest odrębnym podatnikiem podlegającym CIT na ogólnych zasadach.
Wprowadzenie odrębnej księgowości	Tak	Tak
Inne uwagi	Możliwość odliczenia w państwie jednostki macierzystej CIT zapłaconego w Polsce. W niektórych UPO przewidziano możliwość zwolnienia z podatku dochodów opodatkowanych w Polsce.	Możliwość odliczenia WHT zapłaconego w Polsce. W przypadku spółki-matki z siedzibą w Unii Europejskiej zwykle możliwość zwolnienia dla dywidend.

Podstawą opodatkowania jest różnica między przychodem a kosztami jego uzyskania; jeśli różnica jest ujemna, to podatnik wykazuje stratę podatkową. W szczególnych przypadkach podstawą opodatkowania może być przychód.

Strata Podatkowa

- możliwa do odliczenia od dochodu w ciągu 5 kolejnych lat podatkowych („loss carry-forward system”); odliczenie w jednym roku nie może przekroczyć 50% wysokości tej straty;
- nie uwzględnia się strat przedsiębiorców przekształcanych, łączonych, przejmowanych lub dzielonych - w razie przekształcenia formy prawnej, łączenia lub podziału przedsiębiorców, z wyjątkiem przekształcenia spółki będącej podatnikiem CIT w inną spółkę, która również będzie podatnikiem CIT.

Dystrybucja zysków:

Dywidendy wypłacane przez spółki kapitałowe z siedzibą w Polsce podlegają 19% podatkowi u źródła (podatek pobiera spółka wypłacająca dywidendę); dywidendy wypłacane między polskimi spółkami - nie podlegają ponownemu CIT na poziomie wspólnika.

Umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania przewidują niższą stawkę podatku u źródła dla dywidend (5%, 10%, 15%), po spełnieniu odpowiednich warunków (m.in. spółka wypłacająca powinna posiadać certyfikat rezydencji odbiorcy dywidendy).

Istnieje możliwość zwolnienia dywidend od podatku, w przypadku gdy wypłata dywidendy

dokonywana jest na rzecz spółki podlegającej w Polsce lub w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, Europejskiego Obszaru Gospodarczego lub Konfederacji Szwajcarskiej, opodatkowaniu podatkiem dochodowym od całości swoich dochodów, bez względu na miejsce ich osiągnięcia.

Warunkiem zastosowania zwolnienia jest nieprzerwany, dwuletni okres posiadania przez spółkę otrzymującą dywidendę wymaganych 10% (w przypadku spółki szwajcarskiej - 25%) udziałów (akcji) w kapitale spółki wypłacającej tę należność. Zachowanie wymaganego okresu posiadania udziałów będzie również spełnione, jeśli okres ten upłynie po dniu uzyskania dywidendy.

Ponadto dla zastosowania zwolnienia od podatku wymagane jest, aby istniała podstawa prawna wynikająca z umowy w sprawie unikania podwójnego opodatkowania lub innej ratyfikowanej umowy międzynarodowej, której stroną jest Rzeczypospolita Polska, do uzyskania przez organ podatkowy informacji podatkowych od organu podatkowego innego niż Polska państwa, w którym podatnik ma swoją siedzibę lub w którym dochód został uzyskany.

Podmiot zainteresowany skorzystaniem ze zwolnienia od podatku u źródła powinien przedłożyć płatnikowi:

- aktualny certyfikat rezydencji lub zaświadczenie o istnieniu zagranicznego zakładu, przy czym obowiązek przedłożenia aktualnego certyfikatu rezydencji nie dotyczy spółek mających siedzibę na terytorium Polski;
- oświadczenie, że nie korzysta ze zwolnienia z opodatkowania podatkiem dochodowym od całości swoich dochodów, bez względu na źródło ich osiągnięcia.

Za dywidendę uznawany jest również dochód uzyskany m.in. z tzw. umorzenia przymusowego lub automatycznego udziałów oraz z likwidacji spółki.

Opodatkowanie dochodów z zagranicy:

Dochody polskiego podatnika ze źródeł położonych za granicą podlegają 19% CIT łącznie z polskimi dochodami, chyba że umowa o unikaniu podwójnego opodatkowania stanowi inaczej. Od polskiego CIT można odliczyć podatek zapłacony za granicą przy czym odliczenie nie może przekroczyć kwoty CIT należnej według polskich przepisów (w części przypadającej na dochód zagraniczny).

Dywidendy otrzymywane z zagranicy mogą być zwolnione z CIT w Polsce:

- jeżeli są wypłacane przez spółki z siedzibą w państwie należącym do UE, EOG lub w Szwajcarii,
- a polska spółka posiada nieprzerwanie i bezpośrednio co najmniej 10% (a w przypadku spółki z siedzibą w Szwajcarii - 25%) udziałów w kapitale spółki wypłacającej dywidendę przez okres co najmniej 2 lat

Okres 2 lat może upłynąć również po dniu wypłaty dywidendy.

Spółka wypłacająca i spółka otrzymująca dywidendę musi podlegać CIT od całości swoich dochodów w Polsce i w państwie należącym do UE, EOG lub w Szwajcarii. Dochody z likwidacji zagranicznych osób prawnych nie korzystają ze zwolnienia.

Dywidendy otrzymywane od spółek z siedzibą w państwie, z którym Polska zawarła umowę o unikaniu podwójnego opodatkowania (innym niż państwa należące do UE, EOG lub Szwajcarii)

podlegają 19% CIT, przy czym od polskiego CIT można odliczyć podatek u źródła zapłacony za granicą, a także po spełnieniu odpowiednich warunków zagraniczny CIT zapłacony przez zagraniczną spółkę-córkę (tzw. „underlying tax credit”). Odliczenie nie może przekroczyć kwoty CIT należnej według polskich przepisów.

CFC (Controlled Foreign Corporation):

Spółka, który posiada podmiot zależny, kwalifikowany jako tzw. zagraniczna spółka kontrolowana (CFC), mająca siedzibę w innym państwie, w którym stosuje się preferencyjne zasady opodatkowania, powinna wykazać dochód CFC w Polsce. Dochód ten jest opodatkowany stawką 19%.

Za CFC jest uznawana:

- zagraniczna spółka mająca siedzibę w raju podatkowym; albo
- zagraniczna spółka mająca siedzibę w kraju, z którym UE lub Polska nie zawarły umowy międzynarodowej będącej podstawą do wymiany informacji podatkowych; albo
- inna zagraniczna spółka:
 - w której polska spółka posiada nieprzerwanie przez co najmniej 30 dni, bezpośrednio lub pośrednio co najmniej 25% udziałów w kapitale, lub 25% praw głosu lub 25% udziałów związanych z prawem do uczestnictwa w zyskach; oraz której co najmniej 50% przychodów to przychody pasywne (finansowe), tj. dywidendy, dochody kapitałowe, odsetki, należności licencyjne; oraz
 - której co najmniej jeden rodzaj z przychodów pasywnych podlega opodatkowaniu stawką niższą o 25% niż polski CIT (co daje stawkę graniczną 14,25%) lub zwolnieniu (z wyjątkiem zwolnień wynikających z niektórych przepisów unijnych).

Polska spółka, która kontroluje CFC ma obowiązek, m.in.:

- prowadzić rejestr zagranicznych spółek kontrolowanych,
- ewidencję zdarzeń gospodarczych tych spółek;
- składać zeznania o wysokości dochodu CFC oraz płacić od niego podatek.

Istnieją zwolnienia z opodatkowania zagranicznych spółek kontrolowanych, np. w przypadku prowadzenia przez nie „rzeczywistej działalności” (dotyczy głównie spółek unijnych) lub nieprzekroczenia przez nich progu 250 000 EUR przychodu.

Zyski kapitałowe:

Dochód ze sprzedaży akcji, udziałów i innych papierów wartościowych podlega 19% CIT na zasadach ogólnych. Strata podatkowa z tego tytułu jest rozliczana na zasadach ogólnych i może pomniejszać inne dochody opodatkowane CIT.

Co do zasady (zgodnie z umowami o unikaniu podwójnego opodatkowania) - sprzedaż udziałów/papierów wartościowych przez podmioty zagraniczne jest opodatkowana w państwie siedziby zbywcy. Wyjątkiem może być sytuacja, w której zbywane są udziały w spółce, której majątek składa się głównie z nieruchomości położonych w Polsce - wówczas zyski takie mogą być również opodatkowane w Polsce. Tzw. „klauzula nieruchomościowa” znajduje się m.in. w umowach zawartych przez Polskę z: Austrią, Belgią, Danią, Niemcami, Szwecją, Luksemburgiem.

Polska posiada umowy bez klauzuli nieruchomościowej (np. umowa z Cyprzem, Holandią).

Co do zasady, sprzedaż udziałów/papierów wartościowych podlega 1% podatkowi od czynności cywilnoprawnych (PCC) od wartości rynkowej sprzedawanych walorów, chyba że następuje za pośrednictwem domu maklerskiego. Podatnikiem PCC jest nabywca.

Nieruchomości:

Dochód ze sprzedaży nieruchomości podlega 19% CIT na zasadach ogólnych.

Działania restrukturyzacyjne:

Polska implementowała dyrektywę dotyczącą wspólnego systemu opodatkowania mającego zastosowanie w przypadku łączenia, podziałów, podziałów przez wydzielenie, wnoszenia aktywów i wymiany udziałów dotyczących spółek różnych państw członkowskich. Połączenia, podziały i wymiana udziałów dotyczące spółek z siedzibą w UE mogą być neutralne na gruncie CIT pod warunkiem, że spełnione będą określone warunki (określony stopień powiązań kapitałowych).

Restrukturyzacja jest często prowadzona z wykorzystaniem spółek osobowych lub zamkniętych funduszy inwestycyjnych, ze względu na efekt konsolidacji wyników i obniżenie lub brak opodatkowania CIT.

Podatek u źródła:

Podatkowi u źródła podlegają wypłacane z Polski dochody z udziału w zyskach osób prawnych, odsetki, należności licencyjne oraz wynagrodzenie za usługi niematerialne.

Co do zasady stawka podatku u źródła od **dywidend** wynosi 19%, przy czym umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania mogą przewidywać niższą stawkę (5%, 10%, 15%).

Zwolnienie dywidend z CIT w Polsce: patrz punkt „Dystrybucja zysków” oraz „Opodatkowania dochodów z zagranicy” (wyżej).

Odsetki i należności licencyjne podlegają 20% podatkowi u źródła w Polsce, przy czym umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania mogą przewidywać niższą stawkę (5%, 10%, 15%). Niektóre U PO przewidują również stawkę 0% w odniesieniu do odsetek (np. ze Szwecją, USA, Francją).

Odsetki i należności licencyjne będą zwolnione z podatku u źródła w Polsce, jeśli wypłacane są przez spółkę kapitałową z siedzibą w Polsce na rzecz spółki z siedzibą na terytorium innego niż Polska kraju UE/EOG lub w Szwajcarii oraz jeżeli:

- spółka wypłacająca odsetki/należności licencyjne posiada minimum 25% udziałów w kapitale spółki otrzymującej odsetki/należności licencyjne albo
- spółka otrzymująca odsetki/należności licencyjne posiada minimum 25% udziałów w kapitale spółki wypłacającej odsetki/należności licencyjne albo
- spółka podlegająca w państwie UE/EOG opodatkowaniu od całości swoich dochodów posiada co najmniej 25% udziałów w kapitale spółki wypłacającej oraz w kapitale spółki otrzymującej odsetki/należności licencyjne; oraz
- minimalny 25% udział w kapitale jest posiadany bezpośrednio i nieprzerwanie przez co najmniej 2 lata - warunek ten nie musi być spełniony w momencie wypłaty w/w należności/odsetek.

Warunkiem zastosowania zwolnienia jest: posiadanie przez polską spółkę aktualnego certyfikatu rezydencji podatkowej odbiorcy oraz oświadczenia, że odbiorca lub spółka wskazana w pkt c. podlega w państwie swojej siedziby CIT od całości swoich dochodów bez względu na miejsce ich osiągnięcia i nie korzysta ze zwolnienia z CIT od całości swoich dochodów, bez względu na źródło ich osiągnięcia.

Płatności z tytułu świadczenia usług niematerialnych, takich jak na przykład usługi doradcze, reklamowe, przetwarzania danych, podlegają 20% podatkowi u źródła z zastrzeżeniem postanowień umów o unikaniu podwójnego opodatkowania (umowy zawarte przez Polskę - zasadniczo nie przewidują możliwości pobrania podatku u źródła od wynagrodzenia za usługi niematerialne).

Warunkiem niepobierania 20% podatku u źródła w Polsce jest posiadanie przez podmiot wypłacający aktualnego certyfikatu rezydencji podatkowej odbiorcy.

Koszty uzyskania przychodów i amortyzacja:

Kosztami uzyskania przychodów są koszty poniesione w celu osiągnięcia lub zachowania albo zabezpieczenia źródła przychodów i które jednocześnie nie są wyłączone ustawowo z kategorii kup. Podatnicy zobowiązani są do udokumentowania ponoszonych kosztów. Kosztem podatkowym są również wydatki na zaniechane inwestycje. Przepisy zawierają listę ponad 60 pozycji, które nie są uznawane za koszty dla celów podatkowych. Są to m. in.: naliczone lecz niezapłacone odsetki, koszty reprezentacji (tj. zasadniczo koszty spotkań z kontrahentami), kary administracyjne i odsetki od zaległości publiczno-prawnych, co do zasady rezerwy tworzone zgodnie z zasadami rachunkowości, odpisy z tytułu zużycia samochodu osobowego lub składek na ubezpieczenie samochodu w tej części wartości samochodu przewyższającej równowartość 20.000 euro. Kosztem nie są również wydatki na nabycie środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych, lecz odpisy amortyzacyjne dokonywane zgodnie z przepisami.

Od 2012 r. do kosztów podatkowych (w tym również w postaci odpisów amortyzacyjnych) nie można zaliczyć wydatku, w sytuacji gdy faktura kosztowa nie została opłacona w terminach wskazanych w przepisach podatkowych (60 i 90 dni), niezależnie od tego jaki jest termin zapłaty wynikający z umowy z kontrahentem. Powyższe ograniczenia mają jednak być zniesione od 2016 roku.

Odsetki:

Co do zasady, koszt podatkowy występuje w momencie zapłaty (zasada kasowa) - inaczej niż dla celów księgowych, gdzie zasadą jest zaliczanie odsetek do kosztów w momencie naliczenia (zasada memoriału). Wyjątkiem są m. in. odsetki naliczone do dnia przekazania środka trwałego do używania.

Różnice kursowe:

mogą być rozliczane w momencie ich realizacji (tzw. metoda podatkowa) lub - w momencie ich naliczenia (tzw. metoda księgowa). W przypadku wyboru rozliczania wg zasady księgowej zasada ta obowiązuje przez minimum 3 lata podatkowe. Wyjątkiem są m. in. różnice kursowe naliczone do dnia przekazania środka trwałego do używania.

Amortyzacja:

Podstawą odpisów amortyzacyjnych jest co do zasady koszt nabycia lub koszt wytworzenia amortyzowanego składnika. Przepisy przewidują następujące metody amortyzacji:

- metoda liniowa (co do zasady);
- metoda degresywna - oznacza wyższe koszty w początkowym okresie amortyzacji (możliwa dla niektórych składników: kotły i maszyny energetyczne, podstawowe oraz specjalistyczne maszyny, urządzenia i aparaty, urządzenia techniczne, ruchomości i wyposażenie oraz środki transportu z wyjątkiem samochodów osobowych);
- amortyzacja jednorazowa (dla składników o wartości do 3.500 PLN);
- stawki indywidualne (możliwe dla używanych lub ulepszonych środków trwałych, przykładowo: budynek niemieszkalny używany dłużej niż 5 lat może być amortyzowany w ciągu 40 lat pomniejszonych o pełną liczbę lat, które upłynęły od dnia ich oddania po raz pierwszy do używania do dnia wprowadzenia do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych prowadzonej przez podatnika, z tym że okres amortyzacji nie może być krótszy niż 10 lat).

Przedsiębiorcy, którzy w danym roku podatkowym rozpoczęli prowadzenie działalności gospodarczej oraz mali podatnicy mogą amortyzować niektóre środki trwałe jednorazowo. W ramach tej preferencji przedsiębiorcy mogą dokonać **odpisów amortyzacyjnych** do wysokości nieprzekraczającej 50 tys. Euro rocznie.

Dla składników amortyzowanych metodą liniową istnieje możliwość zmiany stawki w danym roku podatkowym aczkolwiek nie może być ona wyższa niż stawka wynikająca z przepisów podatkowych.

W przypadku przekształcenia, podziału, połączenia, otrzymania aportu obejmującego przedsiębiorstwo lub jego zorganizowaną część, nabywcy środków trwałych i wartości środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych mają obowiązek kontynuowania zasad amortyzacji stosowanych przez zbywcę.

Amortyzacji nie podlegają:

- grunty i prawo wieczystego użytkowania gruntów;
- wydatki poniesione na ich nabycie stanowią koszt podatkowy w momencie ich odpłatnego zbycia.

Stawki i okresy amortyzacji dla celów podatkowych mogą różnić się od amortyzacji księgowej.

Przykładowe stawki amortyzacyjne i metody amortyzacji dla wybranych składników:

	Metoda liniowa		Metoda degresywna	
Rodzaj środków trwałych	Okres amortyzacji	Roczna stawka amortyzacji (%)	Okres amortyzacji	Roczna stawka amortyzacji (%)
Samochód osobowy - 50.000 PLN	60 mc	20% (10.000 PLN)	n/a	
Samochód ciężarowy - 100.000 PLN	60 mc	20% (20.000 PLN)	30 mc	40% (40.000 PLN w pierwszym roku)
Komputer - 5.000 PLN	3 lata	30% (1.500 PLN)	18 mc	60% (3.000 PLN w pierwszym roku)

Maszyna do robót budowlanych - 1.000.000 PLN	60 mc	20% (200.000 PLN)	30 mc	40% (400.000 PLN w pierwszym roku)
Budynek biurowy - 10.000.000 PLN	40 lat	2,5% (250.000 PLN)	n/a	

Leasing:

Dochód z umów leasingu podlega 19% CIT na zasadach ogólnych, przy czym przepisy podatkowe szczegółowo regulują dwa rodzaje leasingu: operacyjny i finansowy. Przedmiotem leasingu mogą być środki trwałe, wartości niematerialne i prawne, oraz grunty (lub prawo wieczystego użytkowania gruntów). Rozliczenie leasingu dla celów podatkowych może się różnić od rozliczenia dla potrzeb księgowych.

W obu rodzajach leasingu, po zakończeniu umowy możliwe jest przeniesienie przedmiotu umowy na własność korzystającego. Ze względu na możliwość zaliczania całej raty leasingowej do kosztów podatkowych, leasing operacyjny może być korzystniejszą formą pod względem podatkowym.

Podstawowe różnice pomiędzy leasingiem operacyjnym a finansowym:

	Leasing operacyjny	Leasing finansowy
Raty leasingowe	Raty leasingowe są w całości kosztem u korzystającego i przychodem u finansującego	Kosztem u korzystającego i przychodem u finansującego są raty leasingowe tylko w części odsetkowej
Amortyzacja	Amortyzacji dokonuje finansujący	Amortyzacji dokonuje korzystający
Okres umowy	Min. 40% normatywnego okresu amortyzacji (lub min. 5 lat w przypadku nieruchomości)	Czas oznaczony - bez limitu maksymalnego/minimalnego.

Podstawowe grupy kapitałowe (PGK):

Istnieje możliwość konsolidacji wyników dla celów podatkowych w ramach PGK. Jednak ze względu na rygorystyczne warunki stawiane przez prawo, grupy kapitałowe nie są w Polsce popularną formą konsolidacji dla celów podatkowych.

Warunkami utworzenia grupy kapitałowej są m.in.:

- posiadanie siedziby przez spółki należące do grupy w Polsce;
- przeciętny kapitał każdej ze spółek należących do grupy - 1.000.000 PLN (ok. 250.000 Euro; przy założeniu, że 1 Euro = 4 PLN);
- minimalny udział w kapitale spółek zależnych posiadany przez spółkę dominującą - 95%;
- brak korzystania przez spółki należące do grupy ze zwolnień z podatku dochodowego na podstawie innych ustaw (korzystanie ze zwolnienia z tytułu działalności prowadzonej na terenie SSE - nie wyklucza możliwości utworzenia PGK);
- minimalny udział dochodów w przychodach grupy podatkowej - 3%;
- szczegółowe wymagania co do formy i treści umowy;
- minimalny okres obowiązywania umowy - 3 lata;
- brak możliwości rozszerzenia umowy na inne spółki (i inne obostrzenia).

Spółki osobowe:

Prowadzenie działalności poprzez spółki osobowe, z wyjątkiem spółek komandytowo--, może być alternatywą dla grup podatkowych. Dochody uzyskiwane przez spółki osobowe są alokowane do wspólników i podlegają CIT na poziomie wspólników, łącznie z ich innymi dochodami. Nie występują dodatkowe obowiązki administracyjne jak w przypadku podatkowych grup kapitałowych.

Zwolnienia i ulgi podatkowe:

Przepisy przewidują szereg zwolnień z CIT zarówno podmiotowych jak i przedmiotowych. Przykładowo, zwolnione z podatku są fundusze inwestycyjne, fundusze emerytalne, organizacje pożytku publicznego, organizacje kościelne, spółki prowadzące działalność w specjalnych strefach ekonomicznych po spełnieniu odpowiednich warunków. CIT nie podlega ponadto działalność rolnicza, z wyjątkiem dochodów z działów specjalnych produkcji rolnej.

Fundusze:

Dochody polskich funduszy inwestycyjnych są zwolnione z CIT, dotyczy to również funduszy inwestujących w nieruchomości. Zwolnione z CIT mogą być również zagraniczne fundusze inwestycyjne, pod warunkiem, że spełniają warunki wskazane w ustawie o CIT.

Specjalne strefy ekonomiczne (SSE):

SSE będą obowiązywać w Polsce do końca 2026 r.

Spółki działające w SSE mogą zazwyczaj korzystać ze zwolnienia z CIT. Wysokość zwolnienia zależy od regionu/województwa i waha się obecnie od 30% do 50% kwoty:

- wydatków inwestycyjnych poniesionych w okresie realizacji inwestycji na terenie SSE, lub
- sumie dwuletnich kosztów zatrudnienia dla nowo tworzonych miejsc pracy.

Zwolnienie z CIT przysługuje między innymi pod warunkiem, że podatnik:

- uzyska zezwolenie na działalność w SSE;
- poniesie wydatki kwalifikowane po dniu uzyskania zezwolenia;
- poniesie wydatki kwalifikowane na nową inwestycję;
- nie przeniesie własności składników majątku, z którymi były związane wydatki inwestycyjne w ciągu 3 lub 5 lat (w zależności od tego czy podatnik jest dużym, średnim czy małym przedsiębiorcą) od dnia wprowadzenia do ewidencji środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych;
- będzie prowadził działalność gospodarczą przez okres nie krótszy niż 3 lub 5 lat (w zależności od tego czy podatnik jest dużym, średnim czy małym przedsiębiorcą).

Zasadniczo zezwolenia na prowadzenie działalności w SSE są wydawane na prowadzenie działalności produkcyjnej. Jednakże w większości SSE możliwe jest również prowadzenie działalności w zakresie usług: księgowych, z wyłączeniem deklaracji podatkowych, rachunkowych, call center, usług informatycznych, usług dotyczących badań i analiz technicznych, usług badawczych.

Zwolnienie dotyczy tylko działalności spółki na terenie SSE.

Spółka prowadząca działalność w SSE może korzystać również ze zwolnienia z podatku od nieruchomości.

Deklaracje/wymogi dokumentacyjne:

Rok podatkowy trwa co do zasady 12 kolejnych miesięcy, przy czym w trakcie prowadzonej działalności podatnicy mogą zmieniać przyjęty rok podatkowy.

Deklaracje/Zaliczki na CIT	
MIESIĘCZNE	Brak obowiązku składania deklaracji. Obowiązek wpłaty zaliczki na CIT - do 20 dnia każdego miesiąca.
ROCZNE	Zeznanie roczne CIT-8 jest składane do końca trzeciego miesiąca po zakończeniu każdego roku podatkowego. W tym terminie należy też wpłacić CIT wynikający z zeznania rocznego. Od 2015 r. złożenie formularza CIT-8 w inny sposób niż elektronicznie nie będzie ważne.

Źródło: http://www.paiz.gov.pl/prawo/system_podatkowy/cit# [2]

[Drukuj](#) [3] [Pobierz PDF](#) [4] [Pobierz DOC](#) [5]

Źródło: <http://91.239.90.98/pl/podatek-dochodowy-od-osob-prawnych-cit>

Odnosiniki

[1] <http://isap.sejm.gov.pl/DetailsServlet?id=WDU20140000851>

[2] http://www.paiz.gov.pl/prawo/system_podatkowy/cit#

[3] <http://91.239.90.98/pl/print/514>

[4] <http://91.239.90.98/pl/printpdf/514>

[5] <http://91.239.90.98/pl/print/514?type=doc>